

Սիրոյ Շշուկներ

Վարանդ

Առաւօտ էր , երբ գնաց , մի ողջ գիշեր թողած ինձ ,
Էլ կարօտ չէր , երբ գնաց , բողբոջ յուշեր թողած ինձ .
Հարթ էր , բարդ էր , զարդ էր , ոչ՝ վա՛րդ ,
Դեռ ցօղոտ էր , երբ գնաց , կարմիր փշեր թողած ինձ

Այրւածի վերքն , մխում է խիստ , տանջալի .
Չի դիմանում շոյանքին նուրբ զեփիւռի .
Այդ ինչպէս է , երբ այրւում է սիրտը բոցով խենթ սիրոյ ,
Շշնջում է ինձ այրիւր , նորից այրիւր :